

саніе. Кога-то доде на възрастѣ, та перачи да са үжени, нѣ си остана чиста и цѣломъдренна дѣвица; а үневѣсти са Христу, на когото работаше день ноцѣ, въ постѣ и молитвѣ. Зато, спорѣдъ нейно-то доводѣтелно живѣніе, үдостои са да бѣде Діаконица и слѣжаше Богъ Ангелскы. — Ведно съ баща си, повикана прѣдъ цара исповѣда, че е Христіанка, и зашто-то, заведена въ идолско-то капище, үжѣ да са поклонн Аполонъ, съ молебъ-тѣ си камъ Христа Бога направи да попадѣтъ идоли-тѣ и да са испотрѣшатъ, быхъ иж по лице-то и съ ждици раздрахъ очн-тѣ ѣ; слѣдомъ повешена и стрзгана, исподрахъ ѣ главѣ-тѣ; послѣ хвърлена въ огнь и прѣдъдена на зѣворе-тѣ, остана непожтната. — Най-скѣтне, посѣчена ведно съ баща си, пріахъ мѣченическы вѣнци отъ Христа Бога, на когото да бѣде слава во вѣкы, аминъ.

Въ тоя день страданіе С-го мѣченика Петра. назованъ Авесаламитъ.

Петръ, нареченъ Авесаламитъ, родомъ отъ кадъ-то Електорополско, бѣше юнакъ, и отъ млади години възпитанъ въ благочестіе.